

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

Rīgā

Datums skatāms laika zīmogā Nr. 6-8/196

Ministru kabinetam
MK@90000055313

Par mājas (istabas) dzīvnieku audzētavu izveides un uzraudzības mehānisma trūkumu, ciktāl tas nenovērš iedzīvotāju tiesību dzīvot labvēlīgā vidē aizskārumu

Tiesībsarga birojā 2024.gadā tika ierosināta pārbaudes lieta Nr. 2024-71-22F “Par dzīvnieka īpašnieka atbildību nodrošināt, lai dzīvnieks netraucētu un neapdraudētu cilvēkus vai citus dzīvniekus”, kura tika pabeigta ar rekomendācijām (turpmāk – Atzinums) Zemkopības ministrijai līdz 2025.gada 1.novembrim¹:

- 1) nodrošināt tāda normatīvā regulējuma izstrādi, kas paredz konkrētu tiesisku mehānismu, kā pasargāt iedzīvotāju tiesības uz labvēlīgu vidi gadījumos, kad dzīvnieka īpašnieks vai turētājs nepilda pienākumu nodrošināt, lai tam piederošais vai turējumā esošais dzīvnieks netraucētu citus cilvēkus un/vai dzīvniekus, ja traucējums nav saistīts ar dzīvnieka labturības prasību neievērošanu;
- 2) izvērtēt mājas (istabas) dzīvnieku audzētavu izveides un darbības tiesiskā regulējuma pietiekamību un atbilstību Dzīvnieku aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 3.punktam.

Faktiskā situācija

[1] 2025.gada novembrī Zemkopības ministrija sniedza atbildi par rekomendāciju izpildi.

[1.1] Pamatojoties uz diskusijām, kurās piedalījās nozares pārstāvji, secināts, ka dzīvnieka īpašniekam ir pienākumi un atbildība par tā radīto sabiedriskās kārtības traucējumu. 2025.gada 23.oktobrī visām pašvaldībām tika nosūtīta informācija, ka turpmāk gadījumos, kad dzīvnieka

¹ Latvijas Republikas tiesībsargs, 2025. [Atzinums pārbaudes lietā Nr. 2024-71-22F.](#)

riešana, ņaudēšana vai cita trokšņa radīšana traucē apkārtējo mieru, pašvaldību policijām ir jāizvērtē visi lietas apstākļi par iespējamo sabiedriskās kārtības traucēšanu un nepieciešamības gadījumā jāpiemēro administratīvā atbildība pēc Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā (turpmāk – Sodu likums) 11.panta pirmās daļas.

Šobrīd vērojams, ka pašvaldību policijas atšķirīgi interpretē minēto tiesību normu vai nepiemēro to vispār, tomēr laiks un tiesu prakse rādīs, vai esošajā tiesību aizsardzības mehānismā nepieciešami papildu uzlabojumi, līdz ar to šī viedokļa ietvaros Atzinuma pirmās rekomendācijas izpilde vērtēta netiek.

[1.2] Savukārt attiecībā uz mājas (istabas) dzīvnieku audzētavu (turpmāk arī – audzētavas) izveides un uzraudzības tiesiskā regulējuma atbilstību pēc Zemkopības ministrijas priekšlikuma² tika izdarīti grozījumi³ Ministru kabineta 2013. gada 30. aprīļa noteikumu Nr. 240 “Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi” (turpmāk – Noteikumi) 4. pielikumā “Teritorijas izmantošanas veidu klasifikators”, papildinot teritorijas izmantošanas veida koda 12010 “Dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve” aprakstu ar “mājas (istabas) dzīvnieku audzētavas” (turpmāk – Grozījumi).

Papildus tam Zemkopības ministrija vairākkārt ir atsaukusies uz nesen apstiprināto Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par suņu un kaķu labturību un to izsekojamību⁴, kas paredz vienotu regulējumu attiecībā uz dzīvnieka audzētājiem, pavairošanu, reģistrāciju, izsekojamību un tirdzniecību visās dalībvalstīs (turpmāk – Regula). Šajā sakarā dalībvalstīm būs jānodrošina tieša tās piemērošana, kā arī nepieciešamie pielāgojumi nacionālajā tiesiskajā regulējumā.

[2] Lai arī formāli ir panākts daļējs risinājums Atzinumā norādītajai problemātikai dzīvnieku radītā traucējuma (gaudošana, riešana, smakas u.c.) gadījumos, ja tas nav saistīts ar dzīvnieku labturības noteikumu pārkāpumu, piemērojot administratīvo atbildību par sabiedriskās kārtības traucējumu, faktiski šis risinājums nestrādā audzētavu gadījumā.

² [Zemkopības ministrijas 12.12.2025. priekšlikums.](#)

³ Ministru kabineta 27.01.2026. noteikumi Nr. 32 “Grozījums Ministru kabineta 2013. gada 30. aprīļa noteikumos Nr. 240 “Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi”. Latvijas Vēstnesis. 29.01.2026. Pieņemts: 27.01.2026. Stājās spēkā: 30.01.2026.

⁴ [Eiropas Parlamenta 2026. gada 28. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par suņu un kaķu labturību un izsekojamību](#) (COM(2023)0769 – C9-0443/2023 – 2023/0447(COD))

Kā uzskatāmu piemēru vēlos norādīt situāciju Rīgā, Misas ielā, kur kādā nekustamajā īpašumā ir ierīkota suņu audzētava, kurā tiek veikta suņu pavairošana, audzēšana un tirdzniecība. Saskaņā ar apkārtējo iedzīvotāju sniegto informāciju audzētavā tiek turēti vismaz desmit suņi, kuru ilgstoša un intensīva riešana un gaudošana, tostarp nakts laikā, būtiski traucē kaimiņu mieru un dzīves kvalitāti.

Neraugoties uz ilgstošiem kaimiņu aizrādījumiem un vairākkārtējiem iesniegumiem kompetentajām iestādēm, audzētavas īpašnieki nav veikuši pasākumus traucējumu novēršanai. Savukārt iestādes sniegušas formālas atbildes, norādot, ka konkrētajos apstākļos nav tiesiska pamata piemērot administratīvo atbildību par sabiedriskās kārtības traucējumiem. Vienlaikus atbildēs nav identificēts cits efektīvs valsts nodrošināts tiesību aizsardzības mehānisms, kas ļautu iedzīvotājiem panākt viņu tiesību un likumisko interešu efektīvu aizsardzību un novērst ilgstošo traucējumu.

Proti, gan Valsts policija, gan pašvaldības policija pieņem atteikumus uzsākt administratīvā pārkāpuma procesus pēc Sodu likuma 11.panta pirmās daļas, norādot, ka tas nav attiecināms uz dzīvnieku radītajiem trokšņiem, bet gan uz tādiem pārkāpumiem, kas saistīti ar sadzīves trokšņiem, proti, ja persona trokšņo un tādā veidā traucē citu personu mieru neatkarīgi no tā, kurā vietā tas tiek darīts (piemēram, daudzdzīvokļu mājas dzīvoklī, pie dzīvojamās mājas, publiskā vietā un tml.). Par policijas atteikumiem ziņots prokuratūrai, kas pievienojas pašvaldības policijas argumentācijai un norāda, ka nav pamata atzīt, ka policijas veiktā Sodu likuma 11. panta pirmās daļas interpretācija konkrētās audzētavas gadījumā būtu kļūdaina un policijas atteikumu atcelšanai nav pamata.

Kopumā Misas ielas (Rīgā) iedzīvotājiem ar suņu audzētavas radītajiem trokšņiem jāsadzīvo jau kopš 2022.gada. Būtiski norādīt, ka starp iedzīvotājiem, kas dzīvo tieši blakus audzētavai ir arī bērni, kurus ikdienā tieši un ilgstoši ietekmē suņu radītais traucējums, tādējādi ietekmējot bērnu tiesības uz pilnvērtīgiem dzīves apstākļiem, kas noteiktas Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.pantā, proti, bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Pastāvīga suņu riešana un valsts iestāžu nespēja radīt tiesisku mehānismu, kas pasargātu ne tikai Misas ielas iedzīvotājus, bet tieši un īpaši bērnu tiesības uz labvēlīgu vidi, var būtiski aizskart bērnu vislabākās intereses uz mieru, attīstību, atpūtu un veselību, atrodoties mājas vidē.

Satversmes tiesa ir norādījusi, ka jebkurš lēmums, kas attiecas uz bērnu, jāpieņem tādā veidā, lai, cik vien tas iespējams, tiktu ievērotas bērna intereses un nodrošinātas viņa tiesības. Tās tiek skartas ne tikai tad, kad lēmums jāpieņem tieši attiecībā uz bērnu, bet arī tad, kad lēmums var būt tikai attiecināms uz bērnu vai var netieši skart bērnu. Arī tad, ja bērns nav lēmuma objekts, minētais

prioritātes princips ir jāievēro, ja vien šis lēmums bērnu var skart. Jebkuras citas prioritātes atzīšana bez nopietna iemesla un attaisnojuma nav pieļaujama.⁵

[3] Kopš Atzinuma rekomendāciju izpildes ir pagājuši jau astoņi mēneši, bet attiecībā uz audzētavām joprojām nepastāv vienots to izveides un uzraudzības regulējums, kurš būtiski varētu risināt Atzinumā izskatīto problemātiku un sniegtu tiešu palīdzību Misas ielas (Rīgā) iedzīvotājiem.

Ņemot vērā augstāk minēto situāciju, Tiesībsarga birojs aicināja nozares pārstāvjus, pašvaldību policijas un biedrību "Misas ielas apkaimes iedzīvotāji" uz klātienes tikšanos Tiesībsarga birojā š.g. aprīlī, kurā tika meklēti risinājumi dzīvnieku radītā traucējuma novēršanas tiesiskā mehānisma efektivitātei.

Attiecībā uz audzētavu izveides un uzraudzības tiesisko regulējumu sanāksmes dalībnieki vienojās, ka problēmsituācija acīmredzami pastāv, vienlaikus netika gūts kopējs risinājums regulējuma izstrādes virzībā, izvirzot **vairākus problēmjaucējumus**:

- 1) nav noteikta dzīvnieku audzētavu definīcija, kas ir pamats tālākai regulējuma izstrādei, vienojoties par kopīgu izpratni, kas ir mājas (istabas) dzīvnieku audzētavas;
- 2) Grozījumos ietvertais audzētavu skaidrojums ir vispārējs, izstrādāts tikai teritorijas plānojuma kontekstā, neparedzot konkrētus audzētavu izveides un uzraudzības priekšnosacījumus, turklāt teritorijas plānojums tiek izstrādāts ilgtermiņā un ir uz nākotni vērsts, kas nekādi nerisina jau pastāvošo problemātiku;
- 3) Grozījumi nosaka, ka audzētava ir pakļauta valsts un pašvaldību noteiktajai uzraudzības kārtībai, taču faktiski Grozījumi prasa katras pašvaldības tālāku, aktīvu rīcību, pārskatot to teritoriālos plānojumus, nevis paredz izveidot vienotu audzētavu regulējumu;
- 4) lai arī Regula paredz vienotu regulējumu attiecībā uz dzīvnieka audzētājiem, dzīvnieku pavairošanu, reģistrāciju, to izsekojamību un tirdzniecību visās dalībvalstīs, kā arī paredz dalībvalstīm izstrādāt atbilstošu tiesisko regulējumu, tā attieksies tikai uz dzīvnieku labturības prasībām, nevis audzētavu izveidi un uzraudzību;
- 5) trūkst vienotas nostājas starp nozaru ministrijām, kura no tām ir atbildīga par audzētavu tiesiskā regulējuma izstrādi, ņemot vērā, ka šāda regulējuma pamatā ir ne tikai dzīvnieku labturība, bet arī iedzīvotāju tiesības dzīvot labvēlīgā vidē, cita starpā, arī bērnu tiesību aizsardzība.

⁵ Skat. Satversmes tiesas 2005.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr. 2005-19-01 11.punktu

Tiesiskie apstākļi

[4] Dzīvnieku aizsardzības likums nosaka pienākumu dzīvnieka īpašniekam nodrošināt, lai dzīvnieks netraucētu un neapdraudētu cilvēkus vai citus dzīvniekus⁶.

Latvijas Republikas Satversmes 115. pants nosaka: „Valsts aizsargā ikviena tiesības dzīvot labvēlīgā vidē, sniedzot ziņas par vides stāvokli un rūpējoties par tās saglabāšanu un uzlabošanu.” Ikvienam cilvēkam ir tiesības dzīvot labvēlīgā vidē jeb vidē, kas neapdraud personas veselību un labklājību. Valstij ir pienākums ierobežot dažāda veida piesārņojumu, tostarp gaisa, ūdens, zemes un trokšņu piesārņojumu.⁷ Savukārt Satversmes 111. pants paredz, ka “Valsts aizsargā cilvēku veselību un garantē ikvienam medicīniskās palīdzības minimumu.” Satversmes 111. pantā ietvertās tiesības uz veselību citstarp ietver arī tiesības uz veselīgiem vides apstākļiem.⁸

Valstij attiecībā uz pamattiesībām ir pienākums gan tās ievērot, gan aizsargāt, gan arī nodrošināt. Lai valsts rīkotos saskaņā ar pamattiesībām, tai jāīsteno virkne pasākumu – gan pasīvie, piemēram, neiejaukšanās personas tiesībās, gan aktīvie, tajā skaitā, nodrošinot personas individuālo vajadzību apmierināšanu. No Satversmes izriet ne tikai valsts pienākums atturēties no iejaukšanās personas tiesībās, bet arī pienākums veikt šo tiesību nodrošināšanai nepieciešamās darbības.⁹ Ņemot vērā minēto, **valstij ir pozitīvs pienākums rūpēties, lai tiktu izstrādāts tāds tiesiskais regulējums, kas var pienācīgi pasargāt iedzīvotāju tiesības uz labvēlīgu vidi un veselību dzīvnieku radīto traucējumu gadījumā.**

Pie tam Satversmes tiesa atzinusi, ka valstij ir pienākums veikt Satversmes 96. pantā ietverto pamattiesību nodrošināšanai nepieciešamās darbības. Satversmes 96. pantā ir ietvertas personas tiesības uz savu privāto telpu un tiesības dzīvot pēc sava prāta, iespējami minimāli ciešot no citu personu iejaukšanās.¹⁰

Satversmes tiesa līdzīgā lietā ar 2026. gada 14.aprīļa spriedumu lietā Nr. 2025-18-03 (turpmāk – Spriedums) ir lēmusi, ka valsts nav nodrošinājusi pienācīgu aizsardzību pret pārmērīgu izklaides troksni. Tajā tika vērtēts, vai 1) valsts ir veikusi pasākumus personas aizsardzībai pret pārmērīgu

⁶ [Dzīvnieku aizsardzības likums](#), 5.panta otrās daļas 3.punkts. Latvijas Republikas likums. Latvijas vēstnesis. 29.12.1999. 444/445. Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs. Pieņemts: 09.12.1999. Stājās spēkā: 01.01.2000.

⁷ Latvijas Republikas tiesībsargs. [Vairāk par tiesībām dzīvot labvēlīgā vidē.](#)

⁸ Satversmes tiesas 2017.gada 19.decembra sprieduma lietā Nr. [2017-02-03](#) 16.punkts

⁹ Satversmes tiesas 2008. gada 3. aprīļa sprieduma lietā Nr. 2007- 23-01 7. punkts un 2012. gada 6. jūnija sprieduma lietā Nr. 2011-21-01 7. punkts

¹⁰ Satversmes tiesas 2026. gada 14.aprīļa sprieduma lietā Nr. [2025-18-03](#) 10.1. punkts

izklaides troksni; 2) šie pasākumi ir veikti pienācīgi, proti, vai ir nodrošināts taisnīgs līdzsvars starp iesaistīto personu interesēm; 3) ir ievēroti Satversmē ietvertie vispārējie tiesību principi un citas Satversmes normas.

Secinājumi un ieteikumi

[5] Praksē, līdzīgi kā izklaides trokšņa uzraudzības, arī dzīvnieku radītā traucējuma (riešana, gaudošana, smaka u.c.), ja tas nav saistīts ar labturības noteikumu neievērošanu, kontrolei jābūt īstenotai, piemērojot Sodlu likuma 11. panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo atbildību par sabiedriskās kārtības traucēšanu. Tomēr tādējādi personām netiek pienācīgi nodrošināta Satversmes 96., 111. un 115. pantā ietvertā tiesību aizsardzība. Par to liecina augstāk aprakstītā, faktiskā problemātika, proti, šobrīd ne tikai pašvaldībās nav vienotas nostājas par Sodlu likuma 11.panta pirmās daļas piemērošanu, un, it īpaši attiecībā uz audzētavām, pēc prokuratūras galējā atteikuma secināts, ka uz audzētavās esošo dzīvnieku radīto traucējumu sabiedriskās kārtības pārkāpums nav attiecināms.

Ņemot vērā minēto, norādu, ka attiecībā uz mājas (istabas) dzīvnieku audzētavām ir izsmelts efektīvs tiesību normu piemērošanas mehānisms administratīvās atbildības jomā, un iedzīvotājiem, kuri cieš no audzētavās turētu dzīvnieku radītā traucējuma, kas nav saistīts ar labturības noteikumu pārkāpumiem, nav iespējas pienācīgi aizstāvēt savas tiesības dzīvot labvēlīgā vidē.

Pie tam situācijās, kur pie administratīvās atbildības būtu saucams audzētavas īpašnieks, kurš faktiski nodarbojas ar komercdarbību dzīvnieku pavairošanas un tirgošanas jomā, kopumā secinu, ka tas nebūtu efektīvi ietekmējams ar Sodlu likumā paredzētajiem sodu rakstura līdzekļiem līdzīgi kā Spriedumā. Proti, audzētavas īpašnieks var samaksāt sodu un turpināt komercdarbību, kas turpina radīt traucējumu apkārtējiem iedzīvotājiem, līdz ar to administratīvais sods pats par sevi vien nenodrošinātu efektīvu pamattiesību aizsardzību, ja netiek izveidots mehānisms, kas ļautu savlaicīgi un preventīvi apturēt audzētavās pavairojamo mājas (istabas) dzīvnieku radītos traucējumus.

[6] Izsmelot situācijas risinājumu administratīvās atbildības piemērošanas ceļā, nav šaubu, ka jāpastāv vienotam audzētavu regulējumam, kurš šobrīd joprojām pilnībā iztrūkst.

[6.1] Situācijas risināšana ir uzsākta, pieņemot Grozījumus, kur to anotācijā skaidrots: “Teritorijas izmantošanas veida dzīvnieku aprūpes iestāžu objektu apbūve (kods 12010) aprakstā minēts apbūves raksturs un iestādes, kuru pamatnodarbošanās ir dzīvnieku aprūpe, bet nav minētas mājas

(istabas) dzīvnieku audzētavas. Dzīvnieku aizsardzības likuma 1. panta pirmās daļas 14. punkts noteic, ka mājas (istabas) dzīvnieks ir dzīvnieks, kuru cilvēks tur savam priekam. Mājas (istabas) dzīvnieku audzētavas cita starpā ir arī šķirnes suņu audzētavas. Praksē ir konstatētas problēmsituācijas ar atbilstoša izmantošanas veida noteikšanu. Šo noteikumu izpratnē mājas (istabas) dzīvnieku (suņu un kaķu) audzētava ir dzīvnieku faktiskā turēšanas vieta un darbojas kā audzētavas uzņēmums, kurai piemīt organizēta struktūra un iekārtas, kurā pastāvīgi vai īslaicīgi tiek turēti, pavairoti mājas (istabas) dzīvnieki (suņi vai kaķi) ar mērķi nodrošināt to kontrolētu pēcnācēju iegūšanu. Šāda audzētava ir pakļauta valsts un pašvaldību noteiktajai uzraudzībai un kārtībai. Mājas (istabas) dzīvnieku atrašanās vietu apdzīvotās teritorijās un šādu vietu ierobežojumus nosaka pašvaldība. Audzētava nav nejauša vai gadījuma rakstura dzīvnieku turēšanas vieta, bet gan plānveida un regulāra darbība, kuras mērķis ir dzīvnieku pārošana un dzīvnieku pēcnācēju radīšana.”¹¹

Lai arī Grozījumi kopumā vērtējami pozitīvi un situācijas risinājums meklēts caur teritorijas plānojumu, nosakot, ka dzīvnieku audzētava ir pakļauta valsts un pašvaldību noteiktajai izveidei un uzraudzības kārtībai, vēršu uzmanību, ka faktiski joprojām nepastāv vienots regulējums par audzētavu izveidi un uzraudzību, nedz pastāv deleģējums šādu kārtību izstrādāt pašvaldībai. Pie tam Grozījumi prasa katras pašvaldības secīgi tālāku, aktīvu rīcību, pārskatot to teritoriālos plānojumus. Konkrētajā piemērā, šādi Grozījumi Misas ielas, Rīgā, iedzīvotājiem nesniedz reālu palīdzību, jo ar Rīgas domes 15.12.2021. lēmumu Nr. 1091 “Par Rīgas teritorijas plānojuma apstiprināšanu” ir apstiprināts šobrīd spēkā esošais teritorijas plānojums un izmaiņas tajā pagaidām nav paredzētas.

[6.2] Kā pozitīvs piemērs līdzīgā situācijā, uz ko norādīts arī Atzinumā, ir dzīvnieku patversmju regulējums, proti, to darbību un reģistrēšanas kārtību nosaka Ministru kabineta 2024. gada 25.jūnija noteikumi Nr. 412 “Noteikumi par dzīvnieku patversmēm un dzīvnieku viesnīcām”¹², nosakot konkrētas prasības patversmju reģistrācijai un darbībai ne tikai dzīvnieku, **bet arī apkārtējo iedzīvotāju tiesību uz labvēlīgu vidi kontekstā.**

Pie tam uzsveru, ka arī patversmes ir iekļautas Noteikumu 4.pielikumā “Teritorijas izmantošanas veidu klasifikators” pie “Dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve” (kods 12010) gluži kā ar Grozījumiem

¹¹ [Tiesību akta projekta "Grozījums Ministru kabineta 2013. gada 30. aprīļa noteikumos Nr. 240 "Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi"" sākotnējās ietekmes \(ex-ante\) novērtējuma ziņojums \(anotācija\)](#)

¹² Piemēram: persona pirms patversmes vai viesnīcas darbības uzsākšanas iesniedz PVD vietējās pašvaldības saskaņojumu patversmes vai viesnīcas darbībai norādītajā adresē

ietvertās audzētavas. Vienlaikus **pati par sevi šāda teritorijas izmantošanas veida iekļaušana klasifikatorā neparedz konkrētās dzīvnieku aprūpes iestādes izveidi, regulējumu un uzraudzību.**

Ņemot vērā minēto, secinu, ka, iztrūkstot vienotai mājas (istabas) audzētavu definīcijai un patstāvīgam regulējumam audzētavu izveides un uzraudzības jomā, Grozījumi nav efektīvs tiesību aizsardzības līdzeklis.

Ar minētajiem Grozījumu **valsts nav izpildījusi tās pozitīvo pienākumu, izstrādāt tādu tiesisku regulējumu, kas reāli un efektīvi pasargā iedzīvotāju tiesības dzīvot labvēlīgā vidē, tajā skaitā, nodrošinot bērnu vislabāko interešu aizsardzību.**

[7] Ņemot vērā augstāk minēto, kā arī Tiesībsarga biroja rīkotās sanāksmes laikā identificētos trūkumus, pamatojoties uz Tiesībsarga likuma 12.panta pirmās daļas 8.punktu, **aicinu Ministru kabinetu līdz 2026.gada 1.decembrim nodrošināt tāda tiesiskā regulējuma izstrādi, kas pienācīgi aizsargātu iedzīvotājus no audzētavās turētu mājas (istabas) dzīvnieku radītā traucējuma (gaudošana, riešana, smakām u.c.), ja tie nav saistīti ar labturības noteikumu pārkāpumiem.**

Pielikumā:

- 1) Valsts policijas 10.11.2025. lēmums Nr. 15550010357725-1 (ierobežota pieejamība);
- 2) Pašvaldības policijas 06.11.2025. lēmums Nr. 16083001387125-1 (ierobežota pieejamība);
- 3) Valsts policijas 29.12.2025. atbilde "Par atteikumu uzsākt administratīvā pārkāpuma procesu";
- 4) Rīgas Pārdaugavas prokuratūras 14.01.2026. atbilde "Par iesniegumu izlemšanu";
- 5) Rīgas tiesas apgabala prokuratūras 26.02.2026. atbilde;
- 6) Biedrības "Misas ielas apkaimes iedzīvotāji" 03.03.2026. iesniegums Zemkopības ministrijai;
- 7) Zemkopības ministrijas 20.03.2026. atbilde biedrībai.

Ar cieņu

tiesībsardze

Karina Palkova